

teljev in č. g. kateheta zadosti lepo podučujejo. Pozor torej, dragi sevnjski občani, ne vdajmo se!
Posavski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Č. g. Ivan Bohanec, župnik svetinjski, je imenovan kn. šk. duh. svetovalec. Vrlemu duhovniku in rodoljubu iz srca čestitamo!

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru ima v ponedeljek, dne 15. t. m. ob 10. uri predpoldne svoj redni občni zbor. Na svidenje!

V Ljutomeru je umrla blag. gospa Tilika Čeh, soproga ondotnega učitelja g. Fr. Čeha. Blag ji spomin!

Osebnosti. Profesor na nemško-slovenski gimnaziji v Celju g. dr. Ivan Tertnik, je premeščen na II. gimnazijo v Ljubljano. V Maribor pa pride prof. g. Leopold Poljanec iz Kranja. Začasni gimnazijski učitelj na hrvaški gimnaziji v Pazinu g. Anton Jošt je dobil stalno mesto v Kočevju.

Nemila smrt je dne 8. t. m. na Dunaju pokosila g. jurista Jožefa Očkerl. Gimnazijo je pred štirimi leti z odličnim uspehom dovršil v Mariboru. Potem se je posvetil jurističnim študijam, katere bi prihodnje leto dokončal. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Na Slomšekov grob. Gosp. nadučitelj Jožef Levičnik nasvetuje v Zgodnji Danici, naj bi družba sv. Cirila in Metoda vspešnejšega občnega zbora v Mariboru uredila tako, da skupščinarji vzajemno obiščejo Slomšekov grob.

† **Marija Kovačič.** V noči od dne 29—30. junija je umrla v Mariboru gospa Marija Kovačič, vdova po gospodu Štefan Kovačiču, bivšem nadučitelju pri sv. Marjeti ob Pesnici, ki je umrl dne 2. decembra l. l. O veliki noči preselila se je s svojimi otroci v Maribor, odkoder pa se je v kratkem času vrnila, toda — na mrtvaškem vozu —. Prepeljana je bila namreč v nje rojstni kraj, k sv. Marjeti, ter bila ondi pokopana dne 2. julija zraven svojega, prerano umrlega soproga. Združena v življenja, združena po le kratki ločitvi tudi v smrti... Počivajta mirno v hladnih grobovih, dušam pa svetila večna luč tamkaj v deželi srečne večnosti! — V obče pa smrt letos pri nas

Pozneje pridejo še nekateri čevljarji in med njimi tudi cesarjev dvorni čevljar. Ta takoj spozna cesarja.

Tiho razloži drugim, koga imajo med sabo in mahoma nastane grobna tihoča v sobi.

Karol V. vidi, da so ga spoznali, vstane ter zakliče: »Da, jaz sem nemški cesar in španski kralj! Dragi bruseljski čevljarji. Prosim vas, veselite se naprej in ne dajte se motiti! Jaz se prav izvrstno zabavam, kot čevljar med vami, pa tudi kot cesar hočem se vas spomniti. Dovolim vam, da nosite grb in sicer: »Ščit s čevljem, čez katerega plava cesarska krona!«

Z gromovitimi »Živijo« klici, odgovorili so čevljarji cesarjevimi besedami. Veselje zopet zavladalo. Pozno v jutro spremljajo veseli čevljarji svojega mladega cesarja v njegovo palačo.

In tako nosijo bruseljski čevljarji grb s kronanim čevljem.

Smešničar.

Odkritosrečna šala. Tujec, prišedši v malo mesto, sreča odraslega dečka in ga vpraša: »Ali si ti od tu iz tega mesta doma?« Deček odgovori boječe: »Da, gospod, ali ni še dolgo, odkar smo prišli s starši semkaj.« Tujec (radovedno): »Kje ste bili pa poprej?« Deček: »Sprehajal smo se sli iz mesta.«

prav pridno izvršuje svoj žalostni posel, ter pobira kar brez vse izjeme, bodisi sivolasi starček, čvrst mladenič, ali mlado dekle v najlepšem cvetu življenja... prah si, in v prah se zopet vrneš... Vsem pa, bodi mirni počitek!

Sveto opravilo. Molitvenik za krščansko mladino, pa tudi za odrasle. — V soboto pride od knjigovezca ta lična molitvena knjižica, sestavljena na podlagi pete izdaje Slomškovega »Svetega opravila«, sedanjega katekizma in več drugih virov. »Sveto opravilo« in katekizem si segata roka v roko; torej bo ta molitvenik nekaj pripomoček pri katehitičnem poduku in bode poraben pri zasebni in očitni božji službi; lahko ga bo pridržala tudi mladež izstopivša iz šole. Če se ozira na to, kako neporabni da so mnogi slovenski molitveniki, je upati, da bode ta dobro došel. Skrbelo se je, da kaže to »Sveto opravilo« v tekstu in obliki napredek, in more ustrezati sedanjim zahtevam. Ima več lepih, deloma nalašč naročenih originalnih podob. Preč. kn. šk. ordinarijat ga je lepo priporočil s tem, »da se sme pred vsemi drugimi molitveniki še posebno od šolske mladine rabiti.« Priskrbljena je trojna zala in močna vez. Sedaj je izšla priprostejša izdaja po 70 v.

Vinogradniki! Čuvajte vinsko trto! je naslov knjigi, katero je spisal g. Ant. Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču. Delce, pisano od strokovnjaka, priporočamo vsem vinogradnikom. Cena je 60 v (30 kr.)

Umrl je dne 6. julija v Mariboru inženir Ivan Franc Brabenec. Rodom Čeh, je ostal zvest svoji domovini. Svoje otroke je vzgojil narodno. Čast njegovemu spominu!

Duhovniške vesti. Zadnje nedeljo je bil č. g. Ivan Jodl kot župnik v Zgornjo Št. Kungoto po mil. g. kan. Jak. Bohincu slovesno upeljan. — Prestavljen je gosp. Jožef Panič iz Rajhenburga k Sv. Antonu v Slov. goricah.

Ljudsko veselico so obhajali celjski hajlovci zadnje nedelje. Frankfurtarice so plapolale, hajlovci so si navesili modriža, a kljub temu so se veselice udeležili tudi c. kr. častniki. Frankfurtarica, modriž in c. kr. avstrijski častnik, to pa res spada skupaj!

Romanje na Brezje k Mariji Pomagaj se bo vršilo okoli 6. avg. Romarski vlak priskrbi g. Franc Gajšek, gostilničar in posestnik v Poljčanah. Natančneje vspešnejšemu bo ob pravem času naznanil med inserati.

Pri Celju na grajščini Lanof je umrl c. kr. ministerialni svetnik in konzul g. Konrad Vasič. Nikdar ni zatajil svojega slovenskega rodu!

Sumljiv umora. Pek Nikolaj Meklinič v Vuzenici je sumljiv, da je umoril svojo ženo. Ko se je pripeljal v Maribor, ga je na kolodvoru zgrabila mariborska policija ter ga oddala okrožnemu sodišču. Našli so pri njem pismo, iz katerega so posneli, da ima z neko žensko dogovorjen sestanek. Tudi dotično žensko so zaprli.

V celjski bolnišnici je nastavljen kot tretji zdravnik dr. Ernst Jaklin.

Na praznik sv. Petra in Pavla so se sprli in stepli nad Bučami. Enega fanta so hudo z nožem ranili, da je bilo njegovo življenje v smrtni nevarnosti.

V Kozjem se obhaja sv. misijon ali tridnevna sv. leta od 8. do 11. julija. Vodijo ga gospodje misijonarji od sv. Jožefa pri Celju.

Ciril-Metodov kres kozjanskega bralnega društva se je še koj dobro obnesel vsled silnega deževanja. Liberalci so imeli svoj kres!!!! Živela sloga! Več prihodnjic v dopisu.

Za mariborsko šolo so darovali gg. J. Dekort, Al. Musi, Fr. Petek, E. Serne, N. N., Ledeničarjeva obitelj, Al. Klemenšek, Fr. Juvan, Wudler, skupaj dvajset kron. Živeli!

Slovenske gorice. Pretekli petek popoldne 5. t. m. bi bil skoro usodepoln za

velik del Slovenskih goric, zlasti za Ščavniško dolino. Strašna nevihta je žugala uničiti vse poljske in vinske pridelke. Ker so pa na vseh strelnih postajah silovito streljali, razpršili so se hudourni oblaki na vse strani, le nekaj toče je padlo po ščavniški dolini in Zagajskem vrhu. Žalibog, da ni bilo brez nesreče. Strela je namreč udarila v gospodarsko poslopje kmeta Merčnjaka v Radvanjih, župnije negovske, poslopje užgala ter ubila gospodarja. Žena in otroci pa so ostali nepoškodovani, akoravno so bili vsi skupaj. Gospodarsko poslopje je pogorelo do tal, hišni hram so pa ubranili.

Komu naj otrok verjame? Očetu ali katehetu? Ptujski kljukec postaja vedno predrznejši. V zadnji številki je grdo opsoval vurbeskega gospoda provizorja ter ga takorekoč postavlja na laž. Kdo, vprašamo te, lažnjivi kramar, ima pravico razsoditi, kaj je greh in kaj ni greh? Ti ali duhovnik? Menda vendar duhovnik, ki je za to postavljen. Če torej katehet v šoli otrokom razjasni, da je greh brati veri sovražne časnike, zaslepljeni oče pa otroku pravi, da ni greh; komu naj otrok verjame?! Brezdvomno bo moral vsak otrok verjeti duhovniku. Sicer pa, zaslepljeni oče od Vurberga, naj ti tvoj otrok pokaže katekizem na strani 86, vprašanje 352. 6! Glej, zoper sv. vero se pregrešiš, če bereš veri sovraženi časnik! In tudi to ti povemo na vsa usta, ptujski kramarček, da ga ni slovenskega duhovnika, ki bi ne bil odločen tvoj nasprotnik. Vsak katehet, ne samo vurbeski provizor, ima pravico pa tudi dolžnost, otroke ob pravem času svariti pred ničvrednimi listi.

Dr. Pommer, c. kr. profesor in drž. poslanec celjski, je z Dunaja premeščen na tržaško gimnazijo.

Nagla smrt. V kolodvorski čakalnici v Slov. Gradcu so našli mrtvega mizarja Wendeniga, ki se je vračal iz bolnice v Velikovec.

Nove sv. maše. Martin Lenart, 11. avg. Sv. Lovrenc na drav. polju, pridigar kanonik dr. Ivan Mlakar iz Maribora; Anton Novak, 18. avg. Dobje pri Planini; Anton Pučnik, 4. avg. Konjice, pridigar kanonik dr. Josip Pajek iz Maribora; Jakob Rauter, 18. avg., Ljutomer, pridigar dr. Fr. Feuš iz Maribora; Anton Strgar, 4. avg., Pišce, pridigar benediktinca Anton Podvinski iz Ptuja; Franc Stuhel, 25. avg., Sv. Križ na Murskem polju, pridigar prof. Josip Kardinar iz Celja; Evald Vračko, 4. avg., Sv. Magdalena v Mariboru, pridigar prof. dr. Anton Medved iz Maribora; Ivan Zajc, 4. avg., Špitalič na Kranjskem, pridigar župnik Ivan Zabukovec iz Tuhinje; Maks Goričar, 11. avg., Braslovce, pridigar dekan Franc Dovnik iz Gornjegograda; Peter Gorjup, 18. avg., Sv. Peter v Sav. dolini, pridigar opat Franc Orgradi iz Celja; Josip Lončarič, 25. avg., Grabe pri Središču, pridigar kapelan Vid Janžekovič iz Sv. Miklavža; Jakob Rabuza, 4. avg., Sv. Jurij ob Južni železnici, pridigar kapelan Jakob Kranjc iz Vranskega; Maks Vraber, 25. avg., Kaplja pri Arnovžu, pridigar dekan Lovro Volmajer iz Luč; Ivan Zakošek, 25. avg., Sv. Vid pri Planini, pridigar žup. Andrej Fišer iz Zagorja; Ivan Arnuš, 11. avg., Ptuj, pridigar gvardijan Alf. Svet iz Ptuja; Franc Hliš, 4. avg., Sv. Mihael pri Šoštanju, pridigar župnik Anton Novak iz Špitaliča; Franc Tranc, 28. julija, Radgona, pridigar župnik Franc Šegula iz Maribora.

Od Kapele pri Radencih. Umrl je dne 8. t. m. obče spoštovani posestnik na Račkem vrhu Anton Fras, v starosti 75 let. Rajnki je bil skrben gospodar, vzgleden oče in goreč kristjan, zelo priljubljen in spoštovan daleč na okrog. Zapustil je ženo ter petero otrok, izmed katerih je najstarejši sin in najstarejša hčer priden gospodar, hčer pa gospodinja. Jeden sin je v službi pri prevzvišenem kn.-škofu A. B. Jegliču v Ljubljani. Najmlajši sin, ki bo moral obleči v jeseni vojaško suknjo in najmlajša hčerka, pomagata

pa materi pri gospodarstvu. Svetila mu večna luč. N. v. m. p.!

Pri Sv. Ruperta v Slov. gor. bila je v petek 5. julija strašna nevihta. Bliskalo in gromelo je, da je bila groza. Vdarilo je v stolp; škoda ni storilo. V Zgornji Voličini je vdarilo na pašniku g. Jožefa Žmave dvakrat, ter je ubilo eno svinjo. Toča je padala po Zavrhu.

Iz Ljutomera. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda so ljutomerski Slovenci na čast apostolom Slovanov prižgali velikanški, res čarobni kres. Pred Franc-Jožefovo šolo, od koder je krasen razgled na mursko polje in na Prekmursko, je gorelo na umetno napravljen način čez 25 kresov, kakor ena skupina — v sredini velik križ. Mogočno so pokali možnarji, lepo je svirala godba, raketi in umetni ogenj so čarobno razsvetljevali temo. Neštevilna množica ljudstva se je zbrala na tem kraju, ter občudovala ta krasni prizor. Res lepa slovesnost na čast sv. Cirilu in Metodu, pa tudi v probujo narodnega čustva. Da bi pač ogenj pravega rodoljubja srca vseh Slovencev razsvetljeval in ogreval, da bi se neustrašeno in nesebično borili za svetlinje slovenskega ljudstva; kakor sta se pogumno in neustrašeno borila za nje sv. brata Ciril in Metod. Iskrena hvala bodi izrečena vsem rodoljubom ljutomerskim, ki so nam priredili to lepo slovesnost.

Iz drugih krajev.

Bohinjska železnica in delavci. Z Jesenic se nam piše: Pretekli teden se je začel kopati predor skozi Karavanke. Delavci prihajajo od blizu in daleč popraševati po delu; toda ne sprejmejo se. Zakaj ne? Sedaj se vrše šele pripravljala dela; raznim podjetnikom se bodo oddala šele čez nekaj mesecev. Vsa proga je razdeljena v sedem oddelkov. Gorenjskemu oddelku, ki sega od Bohinja do Jesenic, načeljuje železniški nadzornik g. Fritsch. V tem oddelku dela sedaj nekaj čez 100 delavcev-domačinov. Ko bodo dokončana pripravljala dela, in se bo delo oddalo raznim stavbenim podjetnikom, tedaj bo delalo samo progo jednega oddelka do 4000 delavcev, toraj od Trsta do Dunaja blizu 30.000 delavcev. Do tega seveda letos ne bo prišlo. Časopisi, katerim je blagor naših delavcev pri srcu, so naprošeni, to ponatisniti, kajti za delo pridejo popraševati celo iz Istre (Čičarije). Častiti bralci naj tudi opozore svoje rojake, ki se odpravljajo za delo popraševati, da za sedaj zastoj delajo dolgo pot. Ko bodo kaj več delavcev rabili, bomo drage volje pravočasno naznanili. Potrebna pojasnila bode rade volje dajalo »Slovensko katoliško delavsko društvo« na Jesenicah, Kranjsko.

Novo kitajsko glavno mesto. Kitajska cesarica vdova je svojemu velikemu svetu naznanila, da Pekin ne bo več glavno mesto Kitajske, ampak, da postane odslej glavno mesto Kaifongfu v provinci Honan. Cesarica je izjavila, da se v Pekin boji priti, ker misli, da bi jo ondi zvičajno ujeli. Kaifongfu leži v bližini otoka Hwangho. Mesto ima 6 mošej in ima 150.000 prebivalcev. Kaifongfu ima edino židovsko naselbino na Kitajskem. Kaifongfu je bilo pod imenom Funcking od 1280 do 1405 l. glavno mesto Kitajske. Kitajski dvor bode sezidal od Kaifongfu železnico v Nanking.

Dveletno vojaško službo je sklenila vpeljati vojaška komisija francoskega senata. Že več let se je govorilo o tem vprašanju; republikanski vodje so bili za to, da se vojaška služba zniža na dve leti, vojaški krogi pa so ugovarjali, da bo izobrazba francoske vojske potem nedostatna. Vojaška komisija pa se za vse ugovore ni brigala ter sklenila, da služijo vojakci doslej le dve leti. Vlada tega sklepa še ni potrdila.

Bavarski kralj Oton. O umobolnem bavarskem kralju Otonu I. se pač malo go-

vori po svetu in niti v njegovi domovini na Bavarskem ne mnogo. Kajti usoda tega kralja je pač najžalostnejša vseh vladarjev. Oton I., brat kralja Ludovika II., ki je končal pred nekaterimi leti svoje življenje s tem, da se je utopil v vodah grajskega jezera, je od svojega rojstva umoboln, vendar je določen za vladarja Bavarske po tozadevnem kraljevem zakonu bavarskem. Vladarske posle vodi in je torej pravi kralj Bavarski princ Luitpold I., oče Ljudovika, soproga avstrijske princezinje Gizele, hčere našega cesarja. O umobolnem Otonu pa je prišlo nedavno v javnost to-le: Kralj Oton je neozdravljivo bolan, kajti poleg blaznosti je močno bolan tudi na ledicah in ta bolezen mu vzame življenje prav gotovo že v dveh letih. Na zlezah je opazovati od časa popolno mrtvost in izbrati je umetnih sredstev, da se oživi delovanje srca. Ta sredstva se dajo kralju v mrzlih jedilih. Ker je kralj vsled negibnega življenja silno obledel, se je bati tudi, da se ga prime vodenica. Spi in je pa jako neredno. Večkrat povzije jedi s pravo voljo, poželjivostjo in jih jemlje postrežniku kar iz rok, večkrat pa se jedi po več ur niti dotakne ne. Zlasti v zadnjem času skoro ničesar več ne povzije in z zvičajno mu morajo podajati hrano. Notranja bolezen povzroča kralju velike bolečine, kar kaže v svojem razburjenju. Zdravniki imajo z njim jako težko stališče, ker se ne pusti niti dotakniti. Znamenito je, da se kralj Oton pri poskusih zdravnikov približati se mu, zna istim izviti z nepopisno zvitostjo. Sploh se ob napredovanju telesnih bolezni množijo zdravi trenotki, kar priča, da je začel spoznati mnogo oseb iz njegove mladosti, katerih prej ni poznal. Seveda k pravemu duševnemu zdravju ne pride nikoli. Tak je bavarski kralj blazni Oton I.

Zblaznel veselja. O priliki rojstva najmlajše laške princezinje je laški kralj pomilostil mnogo kaznjencev. Meji pomiloščenimi je bil tudi 71 letni jetnik Passafume, ki je že 40 let prebil v ječi. V teh dolgih letih mu je izumrla vsa rodbina. Ko je starec začel, da je po kraljevi milosti prost, je zblaznel veselja. Iz ječe so ga oddali v blaznico.

Zadnja želja. Zloglasni ropar Matija Weber je bil obsojen v smrt. Predno so ga obglavili, izrazi se svojemu spovedniku, da ima še srčno željo: rad bi bil še toliko časa prost, da bi ukradel nekaj posebnega. Duhovnik ga opomni, da je njegova želja pregrešna in zla želja. Obsojenec pa pravi, hoteč opravičiti svojo željo: »Denar bi ukradel zato, da bi z njim priskrbel svojemu otroku — siroti dobro krščansko odgojo; kajti drugače se gotovo pogubi«.

Skrunjenje mrtvih. Strah in groza preleti človeka, kar so počenjali trije mladeniči v gostilni pri Pečniku v Timenici na Koroškem na binkoštno soboto. Okoli polnoči, ko so izpili okoli pet litrov letošnjega dobrega mošta in tudi več četr litrov žganja, začeli so ugibati, kateri med njimi imajo največ korajže. Neki Matija Bergman trdi, da je pripravljen tudi ob polnoči prinesiti iz kostenjaka mrtvaško glavo in jo tudi zanesti nazaj. Oba njegova tovariša, Jožef Ladinek in Feliks Urbančič, trdita, da si on tega ne upa storiti. Da pokaže svojo korajžo, prinese Bergman iz kostenjaka mrtvaško glavo ter jo postavi na mizo. Potem bi imel mrtvaško glavo zopet nesti v kostenjak nazaj, a tega ni storil, marveč jo je vrgel le čez zid. Drugi dan so našli glavo na pokopališču. Pustite mrtve pri miru!

Služkinja — milijonarka. »Novoe Vremja« poroča, da je nedavno umrla stara ruska grofica, ki je bila bogata. V svoji oporoki je zapisala neki služkinji, katera jej je šestnajst let zvesto služila, milijon rubljev, vse svoje dragocenosti, dvoje posestev in pohištvo. Služkinja se je kratko pred smrtjo grofice omožila s kuharjem.

Bitka s cigani. Blizu nemškega mesteca Altenburga je prišlo med prebivalci in cigani do prav resne praske. Nedavno so se pri-

vlekli tjakaj na več vozovih cigani in so v pravem pomenu besede izsiljevali iz prebivalstva denar in hrano. Policija si ni znala pomagati drugače, nego da je gasilce z brzgalco poslala na cigane. Ti so počeli brizgati na cigane vodo, cigani pa so odgovarjali s streli iz samokresov. Gasilec so priskočili na pomoč prebivalci ter začeli ciganski tabor kamnjati. Cigani so naposled pobegnili. Na obeh straneh je več lahko in težko ranjenih.

Zaklad starega denarja. V Milevski na Češkem zida tamošnja kmetijska posojilnica na glavnem trgu novo hišo, v katero svrhu so morali podreti dve stari hiši. Pod tlakom jedne teh dveh hiš so zadeli na velik prsten lonec s pokrovom. Ko lonec odkrijejo, vidijo, da je poln srebrnega denarja. Ti srebrnjaki so vsi iz dobe zadnjih čeških kraljev Přemislav, Ivana Luksenburskega, Karola IV., Václava IV. in Jurija Podjebradskega. Denar je bil zakopan že leta 1500.

Barvo spreminja. Iz Evanstona v Ameriki poročajo: Boyce Johnson je sin nekega Francoza, mati pa je bila mešanega plemena pol Indijanka, pol Zamorka. Doslej je bil Boyce Johnson lepo čokoladno temne barve in Zamorci so ga prištevali svojim. Že leta 1893. pa so se začele na njem kazati bele pege in na prigovarjanje nekega črnega rojaka je spremenil podnebnje in se preselil v Denver. Vse ni nič pomagalo, bele lise so se čimdalje bolj večale in usoda je pretila spremeniti polagoma mešanega Zamorca v čistega Kavkazca. Nesrečnega črnca so njegovi rojaki zaradi spreminjevanja barve silno sovražili in ubogi Boyce Johnson je iskal povsod pomoči. Podal se je v New York v Rooseveltovo bolnico in različni specialisti so se producirali na njem, a doslej zaman. Zamorec se »pere« in postaja z vsakim dnem bolj bel in ne bo dolgo, ko bo dal črnim rojakom slovo in bo postal renegat — belokozec.

Društvene zadeve.

Športno društvo »Maribor« priredi v soboto dne 13. t. m. v »Nar. domu« l. veliki koncert z izbranim vspešnim. Začetek je ob 8. uri zvečer. Čisti dobiček je namenjen »Dijaški kuhinji« v Mariboru.

Bralno in pevsko društvo »Maribor« priredi v nedeljo, dne 14. t. m. izlet v Hoče spojen z veselico na vrtu gostilne g. Gselmana, pri kateri udarjajo tamburaši. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. za osebo. Otroci do 14. leta so vstopnine prosti. — V slučaju neugodnega vremena vrši se izlet z veselico prihodnjo nedeljo dne 21. julija 1901. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. obhaja dne 21. t. m. svojo desetletnico s koncertom, pri katerem sodeluje Kocmutova godba in domači pevski zbor. Isti bo na vrtu pri g. Tošu. Začetek ob 3. uri popoldne. Vse prijatelje društva vljudo vabi odbor.

Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ima naročenih 40 izstisov »Slov. Gosp.« ter dobiva ravno toliko »Našega Doma«. Vrh si je še doslej »Naš Dom« naročilo kakih 20 udov. V našo župnijo pa sploh prihaja 70—80 »Slov. Gosp.« in okoli 100 izstisov »Našega Doma«.

Za slovensko šolo na Muti je nabral č. g. Zorko Melhijor 22 K 22 v., katere je nabral v prijateljski družbi pri č. g. Alojziju Šuti. Isti gospod kapelan je sprejel v Zavrču in pri Sv. Marjeti 2 K za družbo sv. Cirila in Metoda, sam pa je kat. podpornemu društvu v Celju daroval 7 K.

Dne 8. avgusta v Maribor! Za veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda dela krajevni sprejemni odbor že vse potrebne priprave, da bodo skupščinarjem ostale urice njihovega bivanja v Mariboru v sladkem spominu.

Vzravnavaj drevo, dokler je mlado.

Živel je v starih časih, davno pred Kristusom v Sirakuzi, glavnem mestu otoka Sicilije, mogočen vladar, ki je bil na daleč okrog poznan kot okrutni in brezsrčni človek. Bilo mu je ime Dionizij. Nekoč se mu posreči dobiti v roke sina svojega najhujšega sovražnika Diona. Divje veselje mu prešine okrutno srce in kmalu si izmisli strašno maščevanje. Žalostnemu očetu sklene vsekati rano, katera bi nikdar ne zacelila.

Ugrabljenega sina ne da umoriti, nego sklene pokvariti nedoraslemu mladeniču srce, da zaduši v njem vsako plemenito misljenje in vanj vsadi željo po najgrših hudobijah. Zato ga začne uvajati v ničvredne, pokvarjene družbe, ga pusti, da zajde v najostudnejše strasti, da postane njih suženj. Njegovej svojeglavnosti se nič ne ustavlja, tako da v njegovem srcu kmalu zavladajo vsa slaba nagnjenja.

Nesrečni mladenič, prepuščen tako svojej volji brez vodnika in svetovalca, se uda naj-sramotnejšim pregreham in se v kratkem času popolnoma pokvari.

Ko opazi okrutni Dionizij, da nesrečnež globlje ne more pasti, ga odpusti domov.

Žalostni oče se razveseli, ko zagleda izgubljenega sina, ali veselje njegovo ne traja dolgo. Kmalu namreč opazi, kako globoko je padel njegov nesrečni sin. Takoj poskrbi, da mu ozdravi strašne rane, in se trudi, da ga poboljša s svojo očetovsko ljubeznivostjo in

z dobrohotnim podukom. Pa vse zastonj! Zastonj so vse besede, lepi nauki, nagovarjanja, opominjanja, svarila, kazni — zastonj vse prošnje skrbnega očeta! Izroči ga modrim in izkušenim učiteljem, ali oni niso mogli pogasiti v njegovem srcu ognja grdi strasti; ves njih trud, vsi pomočki so bili brezuspešni. Mesto, da bi se poboljšal in opustil svoje slabe navade, začne nesrečni mladič vedno strašneje besneti. Užaljen, da pazijo nanj in ga hočejo poboljšati, skoči nekega dne vsled jeze ves iz sebe z visoke palače na ulico in si zlomi vrat. Tako konča svoje revno življenje.

Ti se treseš, ljubi bralec; žalosten si zavoljo nesreče tega obžalovanja vrednega mladeniča in se zgražaš nad hudobijo okrutnega Dionizija. Prav tako — no to še ni dovolj. Tudi dandanes se je na svetu mnogo razuzdane mladine, mnogo razuzdanih mož, žen in starcev; ako iščeš vira njihovim pregreham, našel ga boš pri njihovih stariših v domači hiši, v slabi odgoji.

Morda si že slišal, kako je marsikater hudodelnik, ko so ga pripeljali pred vislice, preklinjal svoje stariše, ker ga v mladosti niso odvrčali od hudega. Ali hočeš tudi ti, da te bodo preklinjali otroci na smrtni postelji? Ako pa jih morda ne bo zadela že na tem svetu kazen božja in človeška pravica, jih bo na drugem svetu vsemogočni Sodnik tirjal iz tvojih rok. Tebi so bili izročeni, da jih vodiš, opominjaš, podučuješ, kaznuješ in jim daješ dober vzgled, toda ti si dopustil, da so zašli v zanjke hudobnega duha in se tako za večno pogubili.

Ne, ti ne boš tako ravnal! Spominjajoč se, da si katoliški kristjan, si boš prizadeval, da ne samo sam živiš krščansko, temveč tudi druge napeljuješ h krščanskemu življenju. Tako boš koristil človeštvu in domovini ter si zaslužil krono nebeško.

Cerkvene zadeve.

Celje. Blagoslovljenje hiše in orgelj. Dne 15. julija bo milost. gospod opat celjski pred izpitom blagoslovil ob osmih zjutraj novo hišo (orglarsko šolo) in nove orglje. Izmed 6 učencev so razen jednega že vsi s službo oskrbljeni. Odličnjak je g. Ocvirk iz Braslovč, posebno kar se tiče izvajanja na orgljah, zloženih od slavnostnega skladatelja Bacha itd. Mladim glasbenikom želimo, da bi se vedno bolj uglasbivali v umetnost svete glasbe ter dostojno Bogu v čast in slavo popevali in orgljali.

Naročnikom „Almanaha“, spisali slovenski bogoslovci, naznanjajo podpisani, da sklenejo račune 15. julija. Prosijo torej vljudno, da se jim dotlej pošlje naročnina, oziroma vrne izvod. V zalogi imajo še 15 izvodov, nekaj krasnih platnic za „Almanah“ pa ima tvrdka „Slivca in Tiller“ v Mariboru.

Mariborski bogoslovci.

Loterijske številke.

Gradec 6. julija 1901. 8, 11, 18, 28, 53
Dunaj „ „ „ 36, 17, 31, 7, 61

Slovenska delavnica za cerkveno umetnost!

Tirolsko

Konrad Skaza

Tirolsko

Sv. Urh — Gröden

se priporoča preč. cerkvenim predstojništvom za prenovljenje cerkvenih del, za preskrbljevanje novih altarjev, lec, rezljanih (Relief) in silkanih križevih potov, posameznih podob, kipov in križev. Specialist za betlehemske jaslice z 30 rezljanimi podob. od 60 K višje.

Za vsako poljubno podobo, altarjev in betlehemskih jaslic, pošljem originalne fotografije; za križe pa rezljana razpela na ogled, frankovano vsakemu preč. duhovniku. — Ker pridem v kratkem v slovenske kraje, prosim že sedaj cenj. dopisov, ker si lahko dela osebno ogledam, 243 10—6

♦♦ Naslov je: **Konrad Skaza**, St. Ulrich, Gröden, Tirol. ♦♦

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 30 kr. do 1 gld. 30 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za voznike!

Za prevažanje lesa od Rošpaha na južni kolodvor se sprejme 6—8 vozov za nekoliko tednov po pogojeni ceni za seženj 1 gld. 70 kr., ali na dan 5 gld. 50 kr. Natančneje se izve v „Schützenhof“ v Rošpahu.

ZAHVALA.

Za obilne ustmene in pismene dokaze sočutja med boleznijo kakor tudi ob smrti iskreno ljubljene učiteljeve soproge, oziroma matere in sestre gospe

TILIKE ČEH-ove

ter za mnogobrojno spremstvo predrage rajne k zadnjemu počitku, izrekamo vsem p. n. vdeležen-cem najpristrčnejšo zahvalo.

Osobito pa se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, gg. pevcem za ganljivi nagrobniči, velenjenemu učiteljstvu Fran Jožefove in drugih šol, zastopstvu ormož. učit. društva, vsem darovateljem krasnih vencev, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas v dnevih žalosti tolažili in podpirali.

Ljutomer, 9. julija 1901.

Globoko žalujoči ostali.

370 1—1

Pozor!

Kdor si hoče sam narediti jesih za domačo rabo, rabi naj

jedilni očetni cvet

3 1/2 kg na 100 litrov vode da najbolj-šega kisa. 1 kg 70 kr.

K. Wolf-ova droguerija
MARIBOR, Gospodske ulice 12.

Dobi se tudi v steklenicah po 25 kr. Ena steklenica pomešana s 5 litri vode da 5 litrov izvrstnega kisa.

Pozor!

na naslov!

292 6—4

Izjava.

Podpisana obžalujem, da sem Rozalija Kodrič, dekle na Gori z razširjanjem neresničnih vestij razžalila in ji s tem kratila poštenje ter jo prosim odpuščanja. **Jera Mesarič**, kmetica v Sitežu, župnija Majšperg. 368 1—1

Slovenci!

darujte

za družbo

sv. Cirila i Metoda!

